

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **XYTEL phones s.r.o.**
sídlem Teslova 1117, 702 00 Ostrava
zastoupen advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2019, č. j. 34738/19/5300-21444-712153, ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta odvolání proti 3 rozhodnutím Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 7. 12. 2017 – dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období listopadu 2014, prosince 2014 a ledna 2015.
2. Žalobce uvedl, že správce daně nerespektoval prekluzivní lhůtu podle § 148 zákona č. 280/2009 Sb. (dále jen „daňový řád“), což žalobce namítá i při zohlednění úkonů jako jsou vydání rozhodnutí o stanovení daně a mezinárodní dožádání. Pokud jde o nákup zboží, podle žalobce nebyly prokázány nestandardní objektivní okolnosti a údajná vědomost žalobce o daňovém podvodu. Pokud jde o prodej zboží, žalobce nesouhlasil s tím, že neprokázal vývoz zboží pro odběratele na Ukrajinu. Konkrétní námitky soud uvede u jejich vypořádání níže.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že daň byla stanovena před uplynutím zákonné lhůty, která byla stavěna mezinárodním dožádáním a prodloužena doručením prvostupňových rozhodnutí v posledních 12 měsících před uplynutím lhůty. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky jsou totožné s odvolacími, žalovaný zopakoval svou argumentaci uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že u žalobce byla dne 9. 2. 2015 zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty mj. za období 11, 12/2014 a 1/2015. V jejím průběhu správce daně zaslal dne 16. 7. 2015 žádost o mezinárodní spolupráci slovenské daňové správě, odpovědi obdržel dne 3. 2. 2016. Proti dodatečným platebním výměrům, doručeným žalobci dne 7. 12. 2017, podal žalobce odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného dne 21. 8. 2019, doručeným žalobci dne 26. 8. 2019. Věcně se jednalo o nákup a prodej mobilních telefonů. Žalobci nebyly uznány odpočty DPH z přijatých zdanitelných plnění z důvodu účasti žalobce na daňovém podvodu. Pokud jde o prodej zboží, žalobce podle správních orgánů neprokázal vývoz mobilních telefonů na Ukrajinu, tudíž nenaplnil podmínky pro osvobození od daně při vývozu zboží do třetí země.
6. Soud se nejprve zabýval námitkou prekluze práva podle § 148 daňového řádu. Je třeba zdůraznit, že tato námitka byla formulována pouze obecně, žalobce neuvedl, v čem spatřuje nerespektování prekluzivní lhůty. Nicméně otázkou včasného stanovení daně se soud musí zabývat z úřední povinnosti, proto k dané věci uvádí, že se zcela ztotožňuje s vyjádřením žalovaného (body 40 až 53) o tom, že daň byla stanovena před uplynutím prekluzivní lhůty. Lhůta totiž jednak neběžela po dobu mezinárodní spolupráce ve smyslu § 148 odst. 4 písm. f) daňového řádu (202 dní), a poté byla prodloužena o rok oznámením

rozhodnutí o stanovení daně (tj. doručením prvostupňových rozhodnutí žalobci) ve smyslu § 148 odst. 2 písm. b) daňového řádu. Žalobní námitka týkající se prekluze není důvodná.

7. Dále soud předesílá, že žaloba téměř doslovně kopíruje žalobcova odvolání, přičemž žalovaný vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí veškeré odvolací námitky konkrétně, pečlivě a srozumitelně, zabýval se jak jednotlivými zjištěními, tak jejich vzájemnými souvislostmi. Za těchto okolností soud připomíná ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), např. rozsudek ze dne 31. 5. 2018 č. j. 1 As 175/2017 – 33, podle něhož „Není úkolem soudů, aby donekonečna rekapitulovaly odpovědi, jichž se účastníkům dostalo již ve správním řízení. Soud proto nepochybil, když se v rámci věcného vypořádání zaměřil na vysvětlení klíčových důvodů, ze kterých právní názor stěžovatele nemohl obstát...“.
8. Pokud jde o přijetí zboží od žalobcových dodavatelů, žalobce nijak nerozporoval samotnou existenci podvodu (narušení neutrality daně – chybějící daň), své námitky zaměřil výhradně do tzv. vědomostního testu, tedy existence objektivních okolností a vědomosti žalobce o podvodu. V takto vymezeném rozsahu proto soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo.
9. Podle žalobce není nic nestandardního na tom, že oba jeho dodavatelé neměli webové stránky (působili ve velkoobchodě a potencionální zákazníky oslovovali emaily), že měli virtuální adresy (to je běžná podnikatelská praxe, minimalizující náklady), že jednatel dodavatele CANTICOSA má bydliště na Slovensku a jednatel dodavatele HERSCHEL ve Velké Británii (svoboda podnikání v rámci Evropské unie), že dodavatel CANTICOSA byl před zahájením obchodování s žalobcem nečinný a že u něj v roce 2014 došlo k zásadním personálním změnám (obchodování s tzv. ready made společnostmi nesvědčí o podvodném úmyslu), že žalobce neměl s dodavateli uzavřené písemné smlouvy (šlo o obchodování na dálku, formou on-line komunikátorů, přičemž nároky z vad zboží se řídí zákonnou úpravou a zboží značky Apple má mezinárodně uznávanou jednoletou záruku, kdy v autorizovaných servisech mají povinnost převzít telefon do servisu jen na základě IMEI – správce daně neprovedl navržený důkaz k tomuto žalobcovu tvrzení). Nic nestandardního není ani na tom, že společnost CANTICOSA odeslala nabídku obchodní spolupráce na více emailových adres najednou (další jednání pak už probíhají zpravidla samostatně). Žalobce se ohrazoval proti tomu, že by měl předložit bližší údaje ke skladnici svého dodavatele (nacházela se ve skladě, vydala zboží ve smluvené specifikaci), a proti tvrzením správce daně o nekontaktnosti dodavatelů (v době realizace obchodů šlo o zcela kontaktní subjekty). Žalobce nemohl znát informace o daňových přiznáních dodavatelů. Bez právní relevance jsou skutečnosti, že v roce 2016 bylo rozhodnuto o likvidaci společnosti CANTICOSA, a že správce daně prověřoval i jiné operace žalobcových dodavatelů. Žalobce nemohl mít pochybnosti o dodavatelích ani na základě účetních závěrek, když společnost HERSCHEL měla závěrku řádně založenu ve sbírce listin a se společností CANTICOSA začal žalobce spolupracovat v termínu předcházejícím povinnosti zveřejnit závěrku. Žalobce poukázal na případ, kdy Generální finanční ředitelství v roce 2015 nakoupilo mobilní telefony od společnosti podezřelé z karuselových obchodů. K tomu, že pořizovací ceny byly u autorizovaných distributorů v daném období nižší než ceny, za jaké nakoupil zboží žalobce, žalobce namítl, že zboží značky Apple je nedostatkovým zbožím, žalobce pravidelně oslovoval autorizované distributory, avšak ti nejsou schopni nabídnout

neautorizovaným velkoobchodníkům ceny odlišné od cen koncovým zákazníkům. K tomu, že společnost CANTICOSA zaslala již v příloze prvotní hromadné mailové nabídky specifikaci zboží včetně čísel IMEI, žalobce uvedl, že to pro něj nemělo žádnou informační hodnotu. K úvaze správce daně, že žalobce ještě bezprostředně před převzetím zboží nevěděl, jaké konkrétní zboží bude nakupovat, žalobce uvedl, že nic takového z mailové komunikace nevyplývá, žalobce požadoval informace proto, aby si ověřil, že specifikace skutečně odpovídá jeho požadavkům.

10. Ač by se na první pohled mohly zdát některé z výše uvedených námitek logické a samy o sobě by mohly mít šanci obstát (např. absence webových stránek dodavatelů, bydliště jednatelů mimo ČR či až následná nekontaktnost dodavatelů), soud se na rozdíl od žalobce zabýval nejen jednotlivostmi, ale také tím, jaký obraz poskytnou jako celek. Soud považuje za stěžejní, že žalobce byl – jak sám ve správním řízení uváděl – zkušeným, dlouholetým obchodníkem v daném oboru, a od roku 2012 měl uloženu záznamní povinnost (viz zpráva o daňové kontrole, str. 31), musel tedy dokládat spolu s daňovým přiznáním k DPH také výrobní čísla nakoupených a prodaných telefonů (IMEI). Žalobcovo vysvětlení, že čísla IMEI v příloze prvotního mailu od společnosti CANTICOSA, rozeslaného zároveň mnoha subjektům, pro něj neměla informační hodnotu, proto nemůže obstát. Další důležitou okolností jsou podle soudu nákupní ceny. Správce daně sestavil rozpětí pořizovacích cen za pomoci údajů od 3 autorizovaných distributorů, žalobce na to reagoval pouze obecným tvrzením (totožným jako v žalobě), ačkoli by žalobci nemělo činit žádný problém např. předložení e-mailové korespondence, pokud „pravidelně oslovoval autorizované distributory“. Ani v otázce přebírání zboží ze skladu se soud neshoduje s žalobcem. Zcela jistě není na žalobci, aby si ověřoval totožnost pracovníce skladu (tuto okolnost ostatně žalovaný výslovně vypustil z hodnocení – viz bod 142 odůvodnění napadeného rozhodnutí), avšak žalobcův dotaz z 19. 1. 2015 určený skladovateli zboží svědčí podle soudu jednoznačně o tom, že žalobcův jednatel neměl ani tušení o množství a typu zboží (citát e-mailu): „Dobrý den, můžete mi prosím poslat detaily zboží, které si mám dnes vyzvednout ve vašem skladě? Jedná se o zboží 00086 pro firmu Xytel Phones sro. Chtěl bych vědět co je to za zboží (název, velikost GB), barvu, počet a pokud možno zaslat foto. Měl bych být u vás ve skladu pro zboží dnes kolem 14hod. Děkuji G..“. Soud podotýká, že se mělo jednat o zboží v hodnotě více než 1 milion Kč. K odpovědnosti za vady se žalovaný vyjádřil konkrétně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, včetně toho, proč správní orgány neprovedly žalobcem navržený důkaz (viz bod 137), žalobce v žalobě pouze opsal odvolací námitku bez toho, aby reagoval na rozhodnutí žalovaného. Soud nepochybně, že je běžnou obchodní praxí komunikovat na dálku, pomocí on-line prostředků. Stejně jako žalovaný však zastává názor, že i při tomto typu komunikace (nebo zvláště při něm) je nutno zachovávat elementární obezřetnost, např. ohledně používání správného názvu obchodní společnosti. Jak popsal žalovaný v bodech 72 – 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobci nepřišlo divné ani to, že dodavatel – společnost HERSCHEL – používal faktury a e-mailovou adresu s chybným názvem společnosti (bez písmene „c“ v názvu). Shrnuto, soud považuje argumentaci žalovaného ohledně objektivních okolností a možné vědomosti žalobce o zapojení do podvodného obchodování za přesvědčivou a ucelenou, přičemž znovu zdůrazňuje, že žalobce na ni v žalobě reagoval pouhým opakováním odvolacích námitek.

11. Pokud jde o prodej zboží, správce daně podle žalobcovy názoru vytvářel účelově rozpory ve vyjádření žalobce ohledně sídla odběratele. K navázání spolupráce s odběratelem žalobce doložil e-mail z 5. 12. 2024. Pokud správce daně argumentoval obchodní činností společnosti Exportel Group s.r.o., ta nemá žádnou relevanci ve vztahu k činnosti žalobce, obě společnosti mají pouze stejného jednatele S. G.. Při úhradách kupních cen zboží nedocházelo k žádnému riziku, neboť cena byla poukazována v den převzetí zboží odběratelem. Svědek T. P. vypovídal konkrétně a uvedl významné skutečnosti prokazující řádnou realizaci obchodních transakcí včetně transportu zboží mimo území EU. Není rozhodné, že si nevybavil z paměti SPZ svých vozidel, a není pravdou, že by neměl zplnomocnění jednat za odběratele. Správce daně nevyhodnotil správně postavení svědka A. P. ve společnosti odběratele, když tento nebyl statutárním orgánem, ale „ředitelem“. Nic neobvyklého není podle žalobce na tom, že tento svědek užíval ke své činnosti pro společnost VisiNet Trade Corp. více e-mailových adres. Ve vztahu k údajně předčasným aktivacím telefonů žalobce uvedl, že odběratel tím prověřoval nejen funkčnost telefonů, ale zejména skutečnost, že telefon není blokován pro užití na určitém území. K datům aktivace, která předcházela dni, kdy žalobce zboží nakoupil, žalobce uvedl, že tyto telefony pravděpodobně kontrolovali již žalobcovy dodavatelé.
12. Z obsahu správního spisu soud zjistil k prodeji zboží, že žalobce tvrdil, že veškeré telefony v daném období prodal společnosti VisiNet Trade Corp., zboží bylo určeno na Ukrajinu, předával ho v Mošnově na celnici, přijížděl si pro něj odběratelův řidič. Správce daně zjistil, že jako výstupní celní úřad bylo vždy deklarováno Maďarsko, celními úřady nebylo zboží fyzicky kontrolováno. Správce daně vybral náhodně čísla z žalobcovy záznamní povinnosti a zjistil, že některé telefony (v počtu 34 kusů) byly aktivovány dříve, než vystoupily z EU, některé z nich dokonce dříve, než byly podle faktur koupeny žalobcem (viz str. 52 až 53 zprávy o daňové kontrole, taktéž v odůvodnění napadeného rozhodnutí). V rámci odvolacího řízení proběhly výslechy svědků T. a A. P., z nichž vyplynulo, že T. P. pracoval pro odběratele jako řidič, jezdil pro zboží do Ostravy, přebíral jej vždy „na firmě Xytel, ulice Teslova“, vozil jej na expedici do Maďarska, na různé adresy, přesně si je nepamatoval. Svědek A. P. uvedl k aktivaci telefonů, že hodně telefonů bylo zakódováno, aktivovali je proto, aby zkontrolovali, zda nejsou zablokovány. Jednou z důležitých pochybností správce daně o pravdivosti žalobcových tvrzení byla i e-mailová adresa odběratele, neboť byla shodná s e-mailovou adresou, kterou používala jiná společnost z Ukrajiny (ZACHID KREDIT), s níž obchodoval S.G., tentokrát jako jednatel společnosti Exportel Group s.r.o.
13. Žalobcovy námitky k prodeji zboží se nesou převážně ve stejném duchu jako námitky ke koupi zboží – žalobce se soustředil na jednotlivosti a snažil se navodit dojem, že pochybnosti správce daně nejsou dostatečné. V daném případě však žalobce vykázal tato plnění jako osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb., v příslušném znění (dále jen „ZDPH“), bylo proto na žalobci, aby svá tvrzení prokázal. Soud má za to, že žalobci se podařilo prokázat pouze přesun zboží do Maďarska, nikoli dodání zboží do třetí země, tedy přepravení tohoto zboží kupujícím mimo území EU (§ 66 odst. 1, odst. 2 písm. b/ ZDPH). Žalobcův jednatel byl přítomen u výslechu obou svědků, nic mu nebránilo klást jim dotazy ke konkretizaci rozhodujících informací. Není pravdou, že by svědek T. P. potvrdil transport zboží mimo území EU. Není pravdou, že by správce daně vytvářel účelově rozpory v žalobcových vyjádřeních – správce

daně (a poté žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí) popsal jednotlivá tvrzení žalobce a jednatele shodně s údaji ve správním spise a připojil k nim odpovídající úvahy. Ve světle výše uvedeného považuje soud žalobní námitky ohledně sídla odběratele, navázání spolupráce, množství e-mailových adres, či systému úhrad za zboží za podružné a pro stručnost odkazuje na jejich vypořádání v odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje. Skutečnosti ohledně předčasné aktivace některých telefonů, osoby jednatele S. G. jakožto jednatele další společnosti (Exportel Group s.r.o.) a v neposlední řadě i rozpor mezi tvrzením žalobce a svědka T. P. ohledně místa předávání zboží, pak podle názoru soudu dokreslují oprávněnost pochybností správce daně o tom, že se prodej zboží uskutečnil tak, jak tvrdil žalobce.

14. Soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, proto žalobu zamátl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. března 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu